

og som ikke uvæsentligt oversteg den Takst, som i Henhold til Lov Nr. 77 om Fastsettelse af Betalingen for Anbringelse af Personer, der i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 66, jfr. §§ 69 og 70, undergives Særforsores, ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1934 er fastsat som Betaling for Ophold paa de heromhandlede Anstalter.

Som det fremgaar af foranstaaende, vil man — saavel paa som uden for Rigsdagen — gøre sig skyldig i en Misforstaaelse, hvis man tillægger det private Initiativ Æren for blot i et nogenlunde betragteligt Omfang ved Tilskud fra Institutionerne nær staaende Kredse at *tilvejebringe* Midlerne til de heromhandlede Institutioners Drift.

Midlerne hertil vil ogsaa i Fremtiden for den aldeles overvejende Dels Vedkommende hidrøre fra Patientbetaling m. v. og maa altsaa betegnes som Midler, der er overladt Institutionens Bestyrelser til *Forvaltning*. Dette gælder ogsaa for den Del af Indtægterne, der hidrører fra opsparede Kapitaler og Legater. Disse Midler er vel i sin Tid tilvejebragt ved Bestyrelserne, men naar de herefter er henlagt til Institutionerne, maa de henregnes til de Midler, Ledelsen forvalter.

Det bemærkes i denne Sammenhæng, at der til en enkelt Statssærforsoresinstitution, Det kongelige Døvstummeinstitut i København, er henlagt en Kapitalformue, og at der under Statens Døvstumme- og Blindeinstitutter forvaltes betydelige Legatbeløb.

Der tilflyder stadig, navnlig Blindeforsorgen, betydelige Beløb i Legater, og det er for Ministeriet oplyst, at Legaterne i nok saa høj Grad betros Statsinstitutionerne som de private Institutioner og Foreningerne til Forvaltning.

ad Spørgsmaal 7:

Hvilke Regler tænker Ministeren at opstille for de i Lovforslaget nævnte Institutioner angaaende Betaling for bemidlede privat anbragte Patienter, hvorved de hidtil har kunnet skaffe sig en til Udvidelse nødvendig Overpris?

Hjemmelen for Socialministeren til at fastsætte Betalingen („*Betalings-taksten*“) saavel for trængende som for bemidlede, privat anbragte Patienter paa de heromhandlede Anstalter er, som det vil være Udvalgets Medlemmer bekendt, givet mig ved den i begge Rigsdagens Ting enstemmigt vedtagne Lov Nr. 77 af 14. Marts 1934 om Fastsettelse af Betaling for Anbringelse af Personer, der i Henhold til §§ 66, 69 og 70 undergives Særforsores, og Taksterne er fastsat ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1934. Et Eksemplar af Loven og nævnte Bekendtgørelse vedlægges som Bilag Nr. 4 og 5.

Taksterne er fastsat til moderate Beløb ud fra det Synspunkt, at naar det i Henhold til § 68 i Forsorsloven er gjort til Pligt for Social- og Indenrigsministeren paa Statens Vegne at sørge for, at det fornødne Antal Pladser er til Raadighed paa Særforsoresanstalterne, saa maa det i Konsekvens heraf være Statens Pligt at sørge for, at Kuren, Plejen, Oplæringen paa disse Anstalter kan ske mod en Betaling, der ikke kompromitterer den jævne Borgers (den faglærte Arbejders, Tjenestemandens) Økonomi.

De ved Socialministeriets fornævnte Bekendtgørelse fastsatte „*Betalings-takster*“ har, efter hvad der foreligger for Ministeriet, i det hele og store truffet det rette.

Det er mig bekendt, at en enkelt af de heromhandlede private Institutioner blandt sine Patienter har et — dog kun lille — Antal, der hidtil har ydet en Betaling, der har oversteget, for ganske faa Patienter endog i væsentlig Grad oversteget, Udgifterne ved deres Ophold paa Anstalten, og at denne Overbetaling er blevet benyttet til at nedsætte Betalingen for andre, mindre velstillede Patienter.

Under Forhandlingerne om den Betaling, Institutionen skal oppebære fra Staten („*Refusionstaksten*“, jfr. herom nedenfor), en Betaling, der, jfr. Bemærkningerne til den fornævnte Lov af 14. Marts 1934, der vedlægges som Bilag Nr. 6, væsentlig maa overstige den for Patientens Ophold paa Anstalten fastsatte „*Betalings-takst*“, har Anstaltens Bestyrelse fremsat Ønske om for sig fortsat at have Retten til for Ophold paa Fællestue uden Særforplejning af velstillede Patienter at maatte opkræve en efter Bestyrelsens Skøn fastsat Overbetaling, der ligesom hidtil skulde benyttes til Moderation af Betalingen for mindre velstillede Patienter.